

[Lysholm Christensen]

området. Og det er da helt fint, at den lovgivning, som Danmark altså var først ude med, nu kan nyttiggøres i et større område, for der er jo mange lighedspunkter til EF-direktiverne.

Jeg skal ikke gå i detaljer med tingene – det har vi udvalgsarbejdet til, og jeg skal allerede nu tilsige vort positive samarbejde under udvalgsbehandlingen af denne vanskelige sag – men jeg vil gerne tilslutte mig nogle af de betæneligheder, hr. Rahbæk Møller gav udtryk for med hensyn til det ændrede princip i forbindelse med udsætning, hvor man går fra et forbud til, at man nu skal have en godkendelse, og der er også spørgsmålet om at stille ekstra strenge krav i enkeltlande, eller man skal indordne sig under de krav, som nu bliver gældende for hele området.

Vi har nogle betæneligheder på det område, som vi gerne vil se lidt nærmere på, men som sagt tilsiger vi vor positive medvirken til udvalgsarbejdet og håber, vi kan finde en løsning på de vanskelige spørgsmål.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Indledningsvis vil jeg gerne takke Folketinget for den positive indstilling, der har været til dette forslag. Naturligvis er der rejst nogle spørgsmål af vanskelig art, men de hører hjemme under udvalgsarbejdet.

Det er rigtigt, således som det har været fremhævet, at forslagens hovedformål er at gennemføre de to EF-direktiver om henholdsvis indesluttet anvendelse og om udsætning samt at harmonisere loven med forslaget til ny miljøbeskyttelseslov, som man endnu ikke har været inde på.

Det er imidlertid vigtigt at holde fast i, at lovforslagets udgangspunkt fortsat er den forudgående – det siger jeg både til hr. Lysholm Christensen og til hr. Rahbæk Møller – risikovurdering ved anvendelse af genteknologi for at sikre miljø, natur og sundhed. Lovforslaget fastholder således det høje beskyttelsesniveau og indebærer desuden de fordele, der ligger i en fælles europæisk regulering. Det må vi jo ikke være blinde for, for her vil vi få et udbygget informationsgrundlag, og vi vil få mulighed for at påvirke andre landes afgørelser.

Fru Dorte Bennedsen havde en alvorlig indvending imod baggrundsteksten, og den gik ud på, at vi ikke rigtig havde beskrevet, hvorfor Danmark i sin tid tog forbehold over for udsæt-

ningsdirektivet. Det kunne man selvfølgelig også have skrevet ind, og det burde man måske have gjort, og man kan da også forklare, hvorfor Danmark så ændrede stilling i et notat til udvalget.

Det, der skete, var jo, at Danmark fik indflydelse. Vores indvendinger udmøntede sig i bestemmelsen i lovforslagets § 9, stk. 4, hvorefter miljøministeren kan nedlægge forbud mod markedsføring eller stille yderligere vilkår for en markedsføring, hvis denne markedsføring ellers ville stride mod varetagelsen af væsentlige miljø-, natur- eller sundhedshensyn.

Sikkerhedsklausulen i udsættelsesdirektivets artikel 16 er udmøntet i lovforslagets § 17, som fru Dorte Bennedsen nævnte, og den giver miljømyndighederne mulighed for ved et allerede godkendt produkt til markedsføring at nedlægge et midlertidigt forbud eller påbud, såfremt det viser sig eller der er en formodning om, at den genetisk modificerede organisme udgør en risiko for miljøet – det miljøhensyn, som hr. Rahbæk Møller lagde vægt på, og hvori jeg er enig.

En anvendelse af denne bestemmelse kræver, at der indledes en revisionskomitéprocedure. Såfremt Danmark i et konkret tilfælde finder, at hensynet til miljø og sundhed ikke er tilgodeset ved den fælles godkendelse, har Danmark nogle muligheder for at imødegå godkendelsen, og jeg skal nævne, at man f.eks. kan forbyde anvendelsen af en genetisk modificeret organisme på dansk område under henvisning til reglen i § 9, stk. 4, og så kan Danmark indbringe godkendelsen for EF-Domstolen med påstand om, at fællesgodkendelsen er et udtryk for, at Kommissionen ikke forvalter direktivet efter dets bogstav, og derved kan man altså få underkendt den del af det.

Hvad angår behandlingstiden, er det klart, at det er en kort behandlingstid, og denne korte behandlingstid har jo fået indflydelse på den måde, hvorved vi prøver at løse offentlighedsproblematikken. Vi ville da gerne have en længere behandlingstid, men der er altså vedtaget denne i EF af hensyn til at kunne få afsluttet sagerne, men skulle det være muligt at få det ændret, skal det ikke komme an på mig. Jeg føler bare ikke, at der på dette stadium er de store chancer. Det er derfor, vi har lavet de andre offentlighedsregler, som vi nævner.